

Sygn. akt VI U 81/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie, VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Roslan - Karasińska

Protokolant: stażysta Agnieszka Łumińska

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2014 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy L. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy i o ustawowe odsetki – zobowiązanie organu do wypłaty odsetek ustawowych od zwiększonego procentowo jednorazowego odszkodowania

na skutek odwołania L. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 31 stycznia 2013 r. znak (...)

orzeka:

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w W. z dnia 31 stycznia 2013 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującej się L. P. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, który miał miejsce w dniu 4 lutego 2011 roku w łącznej wysokości 13% (trzynaście procent) trwałego uszczerbku na zdrowiu;

II. sprawę w zakresie żądania zobowiązania organu do wypłaty odsetek ustawowych od zwiększonego procentowo jednorazowego odszkodowania przekazać Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W..

Sygn. akt VI U 81/13

UZASADNIENIE

L. P. w dniu 5 marca 2013 roku złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń II Oddział w W. dnia 31 stycznia 2013 roku (znak (...)) przyznającej jednorazowe odszkodowanie z tytułu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, będącego skutkiem wypadku przy pracy z dnia 4 lutego 2011 roku. Na mocy wskazanej decyzji, odwołującej się zostało przyznane jednorazowe odszkodowanie w kwocie 6800 złotych, w związku z określeniem długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 10 % (Decyzja z dnia 3 sierpnia 2007 roku, k. 38 akt ZUS).

Odwołująca się w uzasadnieniu odwołania podkreśla, że w jej opinii decyzja ZUS o określeniu stopnia uszczerbku na zdrowiu jako długotrwały jest błędna i wnosi o przekwalifikowaniu jej na uszczerbek stały. Odwołująca podnosi także, że w jej opinii decyzja lekarzy orzeczników ZUS o zakwalifikowaniu uszczerbku na zdrowiu na poziomie 10% jest określona w sposób nieprecyzyjny i wadliwy. W ocenie odwołującej, należy wziąć pod uwagę uraz polegający na powikłanym złamaniu kości podudzia, który to uraz pozostawał w

bezpośrednim związku z wypadkiem przy pracy a nie został wzięty pod uwagę przez lekarzy orzeczników i spowodował nieuwzględnienie znacznego obniżenia wartości faktycznego uszczerbku na zdrowiu. **Odwołująca się wniosła również o zobowiązanie organu rentowego do zapłaty odsetek ustawowych od kwoty stanowiącej wartość wyrównanego odszkodowania od daty wydania decyzji tj. od dnia 31 stycznia 2013 r.**

W toku postępowania, lekarz orzecznik ZUS ustalił u badanej 5% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem(nr akt (...) z 07. 01. 2013r.). Od tego orzeczenia powódka wniosła sprzeciw do komisji lekarskiej, która potwierdziła ustalenia lekarza orzecznika, ustalając długotrwały uszczerbek na zdrowiu na 10 %. Na tej podstawie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał decyzję, mocą której przyznał i wypłacił odwołującej się jednorazowe odszkodowanie w wysokości 6800 złotych, w związku z 10 % długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniosł o oddalenie odwołania, podnosząc, iż komisja lekarska potwierdziła ustalenia lekarza orzecznika, ustalając długotrwały uszczerbek na zdrowiu odwołującej się L. P. na 10 % (odpowieź na odwołanie- k. 9-10).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 04.02.2011r. L. P., zatrudniona w (...)na stanowisku specjalisty, przyjechała swoim prywatnym samochodem na parking przy ulicy (...) w W. około godziny 7: 15. Po opuszczeniu pojazdu skierowała się do wejścia do budynku. Po przejściu jednak 3 metrów, poślizgnęła się i upadła. Ból, jaki poczuła w prawej nodze, nie pozwolił jej na wstanie o własnych siłach. Poszkodowana musiała czekać na pomoc ze strony osób trzecich. Taka pomoc nadeszła ze strony innego pracownika(...), pani E. K., która podeszła do poszkodowanej, pomogła jej przesunąć się na krawężnik i wezwała pogotowie ratunkowe. Po chwili do poszkodowanej podeszli też inni pracownicy (...) - pan A. D. i pani G. P.. Wezwana karetka przewiozła p. P. na SOR, gdzie lekarz stwierdził złamanie kości piszczelowej prawej nogi z przemieszczeniem . Konieczna okazała się operacja, o czym poszkodowana została powiadomiona (Protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy nr (...). , Wynik badania USG stawu kolanowego).

Powołany przez pracodawcę odwołującego się zespół powypadkowy, po przeprowadzeniu postępowania, ustalił, że zdarzenie z dnia 4 lutego 2011 roku, było wypadkiem przy pracy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30- 10- 2002 o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych. (znak (...)).

W dniu 29 listopada 2012 roku, pracodawca L. P., skierował do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wnioski o ustalenie procentowego uszczerbku na zdrowiu i przyznanie z tego tytułu jednorazowego odszkodowania. W toku postępowania, L. P.została skierowana do lekarza orzecznika ZUS, który w dniu 07 stycznia 2013 roku wydał orzeczenie stwierdzające 5 % długotrwały uszczerbek na zdrowiu spowodowany skutkami wypadku przy pracy z dnia 04 lutego 2011 roku(Orzeczenie lekarza orzecznika ZUS nr akt (...). W związku ze wniesieniem sprzeciwu od wydanej decyzji, sprawa została skierowana do rozpatrzenia przez komisję lekarską ZUS. Komisja uwzględniła w części żądania poszkodowanej, podwyższając z 5 do 10% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.). W wyniku takiego orzeczenia, Zakład Ubezpieczeń Społecznych w dniu 31 stycznia 2013 roku wydał decyzję, przyznającą jednorazowe odszkodowanie z tytułu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, będącego skutkiem wypadku przy pracy z dnia 4 lutego 2011 roku, w wysokości 6800 złotych (Decyzja ZUS z dnia 31 stycznia 2013 roku, znak(...), k. 39 akt ZUS).

Od powyższej decyzji, L. P.złożyła odwołanie.

W celu ustalenia procentowego uszczerbku na zdrowiu, jakiego doznała odwołująca się, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza specjalisty z zakresu chirurgii. Po przeprowadzeniu badania biegły lekarz specjalista chirurg ortopeda stwierdził, że w związku z przeżytym złamaniem kości piszczelowej prawej, po leczeniu operacyjnym, z ograniczeniem ruchomości i dolegliwościami bólowymi prawego stawu kolanowego i zaburzeniami wydolności chodu decyzja Komisji Lekarskiej ZUS była prawidłowa (opinia biegłego sądowego w dziedzinie ortopedii i traumatologii z 29 maja 2013 roku). Jednocześnie, jak stwierdził biegły dolegliwości bólowe stawu kolanowego nie wynikają z przebitego wypadku. Przewodniczący Komisji Lekarskich przy II Oddziale ZUS w W. z 11 lipca 2013 roku, nie wniosł zastrzeżeń odnośnie

treści i wniosków opinii biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii, który ustalił uszczerbek na zdrowiu odwołującej się na 10 %.

Z taką opinią nie zgodziła się odwołująca się, która zgłosiła zarzuty do opinii biegłego, podnosząc m. in.: niepoprawne posługiwanie się określeniami zawartymi w tabeli zawartej w Rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dn. 18 grudnia 2002 roku, zaniżenie oszacowanego stopnia uszczerbku zdrowia i zaniechania wykonania dodatkowych badań w sytuacji pojawiających się wątpliwości co do stanu zdrowia powódki.

Sąd postanowieniem z dnia 26 lipca 2013 roku uwzględnił wniosek o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego. Zobowiązał biegłego do ustalenia czy odwołująca się doznała stałego, czy długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Na podstawie przeprowadzonych dodatkowych badań z 20 września 2013 roku, biegły uwzględnił roszczenia powódki i podwyższył wysokość uszczerbku na zdrowiu z 10 do 13%.

W piśmie z 25 listopada 2013 roku, będącym reakcją na opinie biegłego powołanego przez sąd, Przewodniczący Komisji Lekarskich, poprosił o uzupełnienie opinii. Na posiedzeniu z 11 grudnia 2013 roku, sąd postanowił dopuścić dowód z uzupełniającej pisemnej opinii biegłego ortopedy co do podwyższenia uszczerbku do 13% z załączoną argumentacją. Po zapoznaniu się z opinią biegłego, Przewodniczący przyjął stanowisko potwierdzające argumentację biegłego (Stanowisko PKL z 22 stycznia 2014 roku).

Powyższy stan faktyczny, Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach rozpoznawanej sprawy, a w szczególności akt Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W., a także w oparciu o dowody z opinii biegłego sądowego w dziedzinie ortopedii i traumatologii.

Zgromadzone w niniejszej sprawie dowody, Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne. Są one zatem nie tylko spójne wewnętrznie, ale i korespondują ze sobą tworząc logiczną całość, dlatego też stanowiły one podstawę ustalonego przez Sąd stanu faktycznego w niniejszej sprawie.

Podobnie Sąd ocenił opinie biegłego sądowego z zakresu ortopedii. Zdaniem Sądu przedłożone opinie są jasne oraz rzeczowe. W ocenie Sądu brak jest podstaw do zakwestionowania ich rzetelności, dlatego też jako nie budzące wątpliwości tak dla stron postępowania jak i Sądu, stanowiły wartościowy materiał dowodowy, na którym Sąd opierał się przy wydawaniu orzeczenia w niniejszej sprawie.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Odwołanie L. P. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 31 stycznia 2011 roku zasługiwało na uwzględnienie.

Przesłanki decydujące o uznaniu zdarzenia za wypadek przy pracy, od których zależy przyznanie prawa do świadczeń z tytułu wypadków przy pracy określa ustawa z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2002 roku, nr 199, poz. 1673 z późn. zm.). Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 powołanej wyżej ustawy za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą: 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych; 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy nawet bez polecenia; oraz 3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Za wypadek przy pracy, zgodnie z cytowanym przepisem, uważa się zdarzenie nagłe wywołane przyczyną zewnętrzną, które nastąpiło w związku z pracą. W niniejszej sprawie wskazane wyżej przesłanki zaistniały, czego strony procesu nie kwestionowały na żadnym etapie postępowania.

Okolicznością sporną w niniejszej sprawie, była wysokość uszczerbku na zdrowiu, jakiego doznała L. P. w efekcie wypadku. W toku postępowania, lekarz orzecznik ZUS ustalił u badanej 5% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu

spowodowanego wypadkiem. Po odwołaniu się do komisji lekarskiej, stopień ten uległ podwyższeniu do 10%, co skutkowało wydaniem decyzji o przyznaniu jednorazowego odszkodowania w wysokości 6800 złotych. Decyzję zakwestionowała powódka, według której orzeczony uszczerbek na zdrowiu powinien być wyższy i kształtować się w górnych granicach określonych zgodnie z pkt. 156 tabeli znajdującej się w Rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 2002 roku (Dz. U. z 2002 roku, nr 234, poz. 1974).

W celu ustalenia procentowego uszczerbku na zdrowiu doznanego w wyniku wypadku przy pracy w dniu 4 lutego 2011 roku, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza w dziedzinie ortopedii i transplantologii. Biegły w pierwszej sporządzonej przez siebie opinii uznał wyliczenia organu rentowego za słuszne, jednak po odwołaniu L. P. i dodatkowych badaniach lekarskich, biegły uznał roszczenia badanej za zasadne. Z takim rozwiązaniem nie zgodził się organ rentowy, który zażądał podania argumentacji biegłego, w której zmienił on swoją decyzję. Po ich przedstawieniu, ZUS uznał roszczenia skarżącej za zasadne. Należy nadmienić, że pojawiające się rozbieżności w opiniach biegłych są niejako naturalne, mimo, że wypływają z tego samego materiału dowodowego, to jednak wnioski z jego analizy mogą być w pewnym zakresie odmienne. Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie uprawdopodobnione jest ponad wszelką wątpliwość, że doznany przez odwołującego się uraz może skutkować uszczerbkiem na zdrowiu określonym w wysokości 13 % trwałego uszczerbku na zdrowiu. Stwierdzić należy, że w przypadku gdyby dopuszczona została w tym zakresie kolejna opinia biegłego sądowego w dziedzinie ortopedii i traumatologii, który orzekłby o braku uszczerbku na zdrowiu, Sąd winien orzec na podstawie opinii stwierdzającej uszczerbek. Wynika to stąd, że Sąd w przypadku wątpliwości powinien wydać swoje orzeczenie na podstawie opinii biegłego, która jest najbardziej prawdopodobna oraz wszechstronna a w niniejszym przypadku, korzystna dla odwołującego się. Biegły bowiem posiadając specjalistyczną wiedzę jest w stanie ocenić posiadane dokumenty, stwierdzając najbardziej prawdopodobną przyczynę zaistnienia zdarzenia, czy odczuwanych dolegliwości. Przeciwny pogląd innego specjalisty opierającego się na tym samym materiale, w żaden sposób nie powoduje, że sprawa pozostaje wolna od wątpliwości, które to przecież Sąd winien rozwiązać.

Wobec powyższego, w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 31 stycznia 2013 roku znak (...)w ten sposób, że przyznał odwołującej się L. P. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, który miał miejsce w dniu 4 lutego 2011 roku w łącznej wysokości 13% (trzynaście procent) trwałego uszczerbku na zdrowiu; sprawę w zakresie żądania zobowiązania organu do wypłaty odsetek ustawowych od zwiększonego procentowo jednorazowego odszkodowania przekazał Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W., albowiem sprawa w tym zakresie nie była przedmiotem zaskarżonej przez stronę odwołującą się decyzji (por. w tym zakresie uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 07 kwietnia 2009 r. I UZP 2/09).

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku.